2024/2253

10.10.2024

EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2024/2253

af 11. april 2024

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Anklagemyndighed for regnskabsåret 2022

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for Den Europæiske Anklagemyndighed for regnskabsåret 2022,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til udtalelse fra Retsudvalget,

— der henviser til udtalelse fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0117/2024),

A. der henviser til, at Den Europæiske Unions Anklagemyndighed (EPPO) er Unionens uafhængige offentlige anklagemyndighed og er ansvarlig for efterforskning og retsforfølgning af forbrydelser, der skader Unionens finansielle interesser, og for at få dømt gerningsmænd og medvirkende til strafbare handlinger som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ([1]) og tilkendegivet i Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPO«) ([2]);

B. der henviser til, at EPPO's kompetence omfatter flere former for svig, herunder momssvig med skadeserstatninger på over 10 mio. EUR, hvidvask af penge, korruption m.fl., hvor EPPO udøver anklagerens funktioner ved de kompetente domstole i de deltagende medlemsstater, indtil sagen er endeligt afgjort;

C. der henviser til, at EPPO er en af komponenterne i Den Europæiske Unions struktur for bekæmpelse af svig, og at dets foranstaltninger som sådan koordineres med og supplerer dem i de øvrige komponenter af denne struktur for at opnå et endeligt resultat, der er større end summen af dens dele;

D. der henviser til, at EPPO går ind i sager i et scenarie, hvor kun nationale myndigheder kunne efterforske og retsforfølge disse forbrydelser, men hvor deres beføjelser stoppede ved deres landegrænser, og hvor andre organisationer som Eurojust, OLAF og Europol ikke havde de nødvendige beføjelser til at foretage den relevante strafferetlige efterforskning og retsforfølgning;

E. der henviser til, at EPPO's proceduremæssige retsakter er underlagt domstolskontrol ved de nationale domstole, og at Den Europæiske Unions Domstol (»Domstolen«) — ved hjælp af præjudicielle afgørelser eller domstolskontrol af disse retsakter — har residualbeføjelser til at sikre en konsekvent anvendelse af EU-retten;

F. der henviser til, at EPPO er sammensat af et centralt niveau med hovedkvarter i Luxembourg bestående af den europæiske chefanklager, 22 europæiske anklagere (én pr. deltagende EU-land) og den administrerende direktør, og af et decentralt (nationalt) niveau bestående af de europæiske delegerede anklagere i de 22 deltagende EU-medlemsstater;

G. der henviser til, at den europæiske chefanklager og de 22 europæiske anklagere på det centrale niveau udgør EPPO's kollegium og fører tilsyn med de efterforskninger og retsforfølgninger, som foretages af de europæiske delegerede anklagere på nationalt plan, der arbejder helt uafhængigt af deres nationale myndigheder;

H. der henviser til, at EPPO's administrerende direktør, der fungerer som anvisningsberettiget for kontoret, i henhold til artikel 93 i forordning (EU) 2017/1939 gennemfører sit budget på eget ansvar og inden for de grænser, der er fastsat i budgettet, og hvert år sender budgetmyndigheden alle relevante oplysninger om resultaterne af eventuelle evalueringsprocedurer;

I. der henviser til, at Kommissionens regnskabsfører i overensstemmelse med artikel 50, stk. 2, i EPPO's finansielle bestemmelser også fungerer som EPPO's regnskabsfører og er ansvarlig for udarbejdelsen af årsregnskabet, som er konsolideret med Unionens;

([1]) EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29.
([2]) EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1.

J. der henviser til, at Revisionsretten inden for de nuværende rammer kontrollerer det endelige årsregnskab, og at det er op til Rådet at henstille og op til Europa-Parlamentet at beslutte, om der skal meddeles decharge til kontorets administrerende direktør for gennemførelsen af budgettet for et givet regnskabsår;

K. der henviser til, at kontoret påbegyndte sine operationelle aktiviteter den 1. juni 2021, og at det kun har fungeret selvstændigt med hensyn til gennemførelsen af sit budget siden den 24. juni 2021, og at denne korte tidsramme kun giver mulighed for en begrænset komparativ analyse og udpegelse af tendenser;

L. der henviser til, at reglerne for forvaltningen af EPPO's ressourcer og de dermed forbundne udgifter skal tilpasses de særlige forhold, der gør sig gældende for retsforfølgning og efterforskning, og at de relevante bestemmelser i finansforordningen drøftes i forbindelse med omarbejdningen af denne forordning og i en bredere sammenhæng mellem EPPO og Kommissionen;

1. glæder sig over Den Europæiske Revisionsrets positive erklæring om rigtigheden af EPPO's regnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2022, og om lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende indtægter og betalinger;

2. minder om Parlamentets stærke opbakning til oprettelsen af EPPO; anerkender EPPO's vigtige rolle som et uafhængigt EU-organ og understreger det særlige ansvar, som dette lægger på EPPO over for andre institutioner og den bredere offentlighed inden for de områder, der hører under retssystemet; har stor respekt for og udtrykker påskønnelse af det arbejde, som EPPO udfører inden for efterforskning, retsforfølgning og opnåelse af retfærdighed for forbrydelser mod Unionens budget og Unionens finansielle interesser, såsom svig, korruption og alvorlig grænseoverskridende momssvig; anerkender den vigtige rolle, som EPPO spiller med hensyn til at bidrage til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og navnlig Unionens budget; minder om, at EPPO's unikke rolle i Unionens retshåndhævelsesramme som anklagemyndighed skaber en forpligtelse for EPPO til at efterforske alle anliggender, der henhører under dets kompetence, når det får kendskab til dem;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

3. bemærker, at det samlede endelige budget, der blev bevilget til EPPO for 2022, var på 51,2 mio. EUR, reduceret fra den oprindelige bevilling på 57,1 mio. EUR og med en fornuftig forhøjelse fra de 35,4 mio. EUR, som blev bevilget i 2021; bemærker, at det tilbageførte beløb på 5,9 mio. EUR (svarende til 10 % af det oprindelige budget for 2022) er en forbedring i forhold til 2021, hvor der blev tilbageført 9,5 mio. EUR til Unionens budget (svarende til 21 % af det oprindelige budget for 2021); bemærker, at dette beløb blev tilbagebetalt gradvist i 2022, fordi det dels var overvurderet med hensyn til de faktiske behov (for så vidt angår sprogtjenester var det 65 % over), dels fordi det var umuligt at anvende det til godtgørelse af de deltagende medlemsstaters usædvanligt dyre undersøgelser, f.eks. artikel 91, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1939 (forhindret af finansforordningen, indtil der blev indrømmet en undtagelse i 2023), og endelig på grund af den forsinkede iværksættelse af udvælgelsen og ansættelsen af nye medarbejdere (som skulle have været planlagt i 2021, men først blev mulig senere, da budgettet for 2022 blev vedtaget);

4. bemærker, at det kun er muligt at sammenligne EPPO's budgetresultater for den periode, der ligger efter, at det fik finansiel autonomi, som begyndte i juni 2021; glæder sig over den tilfredsstillende budgetgennemførelsesgrad på 98,1 % af forpligtelsesbevillingerne (mod 97,4 % i 2021) og 76,6 % af betalingsbevillingerne (i forhold til 78,2 % i 2021); glæder sig over, at den samlede gennemførelsesgrad for betalinger gjorde fremskridt i 2022 med 76,6 % af betalingsbevillingerne afsluttet i det endelige budget i forhold til 71 % i 2021; bemærker, at den gennemsnitlige betalingstid steg til 23,8 dage i 2022 sammenlignet med 21,0 dage i 2021, og forstår, at denne tendens hænger sammen med den betydelige stigning i antallet af betalingsanmodninger, der blev behandlet i løbet af året (2 316 betalingsanmodninger i forhold til 657 i 2021, hvilket udgør en stigning på 252 %); tilskynder endnu en gang EPPO til at gå videre med indførelsen af det elektroniske faktureringsmodul (e-invoicing), som først blev påbegyndt i 2023, for at reducere de administrative byrder, betalingstiden og de samlede behandlingsomkostninger;

5. bemærker, at EPPO efter at have opnået finansiel autonomi i juni 2021 har prioriteret aktionsudgifterne i forbindelse med efterforsknings-, retsforfølgelses- og sikkerhedsforanstaltninger og begrænset ikkeaktionsudgifter til væsentlige overholdelseskrav og grundlæggende støttetjenester;

6. bemærker den stigende tendens på en række budgetposter for aktionsudgifter; bemærker, at aflønningen af de europæiske delegerede anklagere nåede op på 8,7 mio. EUR, og at dette udgør den primære aktionsudgift på grund af det øgede antal europæiske delegerede anklagere, der kom på plads, i løbet af 2022; bemærker, at udgifter til tjenesterejser og operationelle mødeudgifter udgjorde 5,2 % af aktionsudgifterne (1,1 mio. EUR) sammenlignet med 2,9 % i 2021, og at stigningen alene for tjenesterejser i 2022 sammenlignet med 2021 (efter at EPPO opnåede finansiel autonomi) var på 170 % som følge af stigningen i personale og eksterne aktiviteter i det første hele driftsår; bemærker også, at der blev indgået forpligtelser for 2,8 mio. EUR for oversættelsestjenester, hvilket svarer til 14 % af aktionsudgifterne sammenlignet med 7,6 % i 2021; anerkender behovet for yderligere ressourcer til oversættelse i betragtning af den forventede stigning i efterforskningssager i de kommende år; anmoder EPPO om at informere Parlamentet om sine planer om yderligere at udvide brugen af automatiserede oversættelsestjenester via den »oversættelsesportal«, der er udviklet internt, og gennem øget brug af nationale, edsvorne oversættere, som de deltagende medlemsstater betaler for;

7. bemærker, at en prognose over udgifterne i forbindelse med EPPO's aktiviteter er meget kompleks på grund af niveauet af afsløring af svig, sagernes typemæssige klassifikation og karakter, EPPO's effektivitet med hensyn til at lede efterforskninger og retsforfølgelser i betragtning af deres obligatoriske karakter og de nationale retssystemers procedurer og begrænsninger, fraværet af en fast sammenhæng mellem antallet af efterforskninger og deres omkostninger og sidst, men ikke mindst, omfanget af Unionens finansielle interesser, der skal beskyttes, herunder Polens og Sveriges planer om at tiltræde EPPO; bemærker endvidere, at det er vanskeligt at beregne udgiftsprognosen for sagsmængden i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten på grund af gennemførelsesmetoden og selve mængden af midler, som er uden fortilfælde;

8. gentager sin opfordring til, at virkningen af anvendelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten indkalkuleres i den prognose, som EPPO skal meddele Kommissionen inden for rammerne af budgetproceduren; er enigt i, at EPPO's arbejdsbyrde, som oprindeligt blev undervurderet, har gennemgået en betydelig vækst og fortsat vil stige i de kommende år, navnlig hvad angår antallet af sager under genopretnings- og resiliensfaciliteten (der blev kun indledt 15 sager i 2022, men der vil blive indledt flere sager i 2023, hvor gennemførelsen er på sit højeste), og at et større antal sager i retssagsfasen vil kræve et andet fokus end dem i efterforskningsfasen;

9. anerkender, at EPPO klart bidrager til europæisk merværdi i form af koordinering og samarbejde med medlemsstaterne i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af forbrydelser mod Unionens finansielle interesser, og at EPPO i den henseende har opfyldt de mål, der er fastsat i forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017; forventer, at medlemsstaterne overholder de retlige forpligtelser og indberetter alle relevante sager til EPPO; bemærker med bekymring, at medlemsstaterne i flere tilfælde har stemplet strafbare handlinger, som skader Unionens finansielle interesser og ligger inden for EPPO's kompetence, som nationale sager; bemærker, at der er opstået spørgsmål om kompetencefordelingen mellem de nationale myndigheder og de europæiske delegerede anklagere i flere sager i en række lande; er opmærksomt på, at tilfælde af uenighed om EPPO's kompetencer i henhold til artikel 25, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1939 skal afgøres af den samme nationale judicielle myndighed, som er ansvarlig for at afgøre, hvilken instans der har kompetence til retsforfølgning på nationalt plan; beklager, at de gældende procedurer og de nationale myndigheder, der har til opgave at træffe afgørelser i sådanne sager vedrørende kompetencekonflikter, i mange deltagende medlemsstater ikke er fastsat i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939, og understreger, at den nationale myndighed, der har kompetence til at træffe afgørelse om kompetencefordelingen i tilfælde af kompetencekonflikter mellem EPPO og en national anklagemyndighed, kan nå frem til en konklusion uden at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse, men i stedet træffe en afgørelse, der er bindende for EPPO, og påpeger, at dette er i strid med ånden i forordning (EU) 2017/1939, hvori det hedder, at Domstolen i overensstemmelse med artikel 267 i TEUF har kompetence til at træffe en præjudiciel afgørelse om fortolkningen af bestemmelsen om kompetencekonflikter mellem EPPO og nationale myndigheder; mener, at den nuværende situation mangler juridisk klarhed; tilskynder alle medlemsstater til at arbejde tættere sammen med EPPO; understreger, at EPPO's kompetence er klart beskrevet i artikel 22, stk. 1 og 2, og i artikel 23, og at alle medlemsstater bør overholde forordning (EU) 2017/1939; bemærker, at der, når medlemsstaterne er i tvivl om EPPO's kompetence i en bestemt sag, er mulighed for at anmode Domstolen om en præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 i TEUF og artikel 42, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2017/1939; opfordrer indtrængende Kommissionen til i tilfælde af en overtrædelse af forordning (EU) 2017/1939 at forelægge sagen for Domstolen; bemærker med bekymring, at kompetencespørgsmålet kan sætte efterforskningen i stå; er bekymret for det potentielle tab af beviser, når sager sættes på pause; opfordrer Kommissionen til at indsamle oplysninger om omklassificering af sager om kompetencekonflikter til den evalueringsrapport, der skal forelægges i 2026;

10. bemærker, at der i 2022 ud af de 15 aktive sager under genopretnings- og resiliensfaciliteten, som er opført i EPPO's årsberetning, var ni sager i Italien, to i Portugal, tre i Rumænien og en i Kroatien; opfordrer kraftigt EPPO til at søge efter svigmønstre i lande, hvor der opstod mere end én sag under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og til at underrette både OLAF og taskforcen for genopretning og resiliens om disse mønstre med det formål at reducere de tilfælde af svig, der overhovedet forekommer;

11. bemærker, at EPPO på nuværende tidspunkt anslår at have 170 aktive efterforskninger i over syv lande, som involverer sager under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at skaderne, der er omfattet af disse aktive efterforskninger, i øjeblikket anslås til 530 mio. EUR; bemærker, at EPPO anslår, at antallet af nye aktive efterforskninger, der involverer genopretnings- og resiliensmidler, vil stige, efterhånden som flere lande bliver modtagere af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, og tilskynder EPPO til at planlægge sit budget og sin kapacitet i overensstemmelse hermed;

12. understreger med hensyn til mængden af ressourcer, der bevilges til EPPO, at de budgetmæssige og menneskelige ressourcer, der tildeles, bør være tilstrækkelige til at muliggøre en effektiv og vellykket gennemførelse af dets mandat og den normale håndtering af de dermed forbundne administrative procedurer; opfordrer Kommissionen til at gennemgå EPPO's budgetramme i tæt samarbejde med EPPO for at finde passende måder at støtte det på i dets arbejde, vel vidende at der i forbindelse med et stigende antal komplekse sager vil være behov for yderligere ressourcer, og at disse ikke bør være afhængige af revisionen af forordning (EU) 2017/1939 og/eller EPPO's mandat; bemærker, at der også i denne forbindelse forventes et stigende antal søgsmål, som sætter spørgsmålstegn ved fortolkningen af EPPO's retlige ramme og dets integration i medlemsstaternes retssystemer eller ved Domstolen;

13. forstår med hensyn til anvendelsen af de midler, der er tildelt EPPO, at EPPO foretager en løbende ajourføring og revision af sine interne finansielle regler, der styrer de finansielle aspekter af dets aktiviteter; glæder sig i den henseende over den løbende dialog med Kommissionen og er klar over, at en nylig afgørelse fra EPPO's kollegium i overensstemmelse med Kommissionens forslag ændrede dets finansielle regler ved at tilføje muligheden for at indgå aftaler med medlemsstaternes kompetente myndigheder og indgå kontrakter uden at anvende en offentlig udbudsprocedure, hvis udbud ikke er mulige;

14. forstår, at der i 2022 blev iværksat en pilotrammeaftale om godtgørelse af krav fremsat i henhold til artikel 91, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1939 til dækning af ekstraordinært dyre efterforskningsforanstaltninger, der blev gennemført på nationalt plan på vegne af EPPO;

15. peger på behovet for at muliggøre en korrekt gennemførelse af artikel 91, stk. 6, i forordning (EU) 2017/1939 og understreger, at der skal tages hensyn til den særlige beskaffenhed af retsforfølgnings- og efterforskningsudgifter (herunder de ekstraordinære tilfælde, hvor EPPO's aktionsudgifter er reguleret af artikel 91, stk. 6); beklager, at det forslag, der blev fremsat under trilogforhandlingen om omarbejdningen, blev opgivet; fastholder, at Kommissionen i dialog med EPPO bør undersøge alternative veje til at muliggøre en effektiv gennemførelse af bestemmelsen;

16. fremhæver, at finansieringsoversigten fra 2017 ikke længere var egnet til formålet efter påbegyndelsen af EPPO's operationelle virksomhed på grund af en betydeligt undervurderet arbejdsbyrde, og at der ikke er foreslået nogen ajourføring af den; mener i den forbindelse, at manglen på en midtvejsrevision af EPPO's budget gør, at EPPO ikke har en klar forståelse af, hvilke midler der er til rådighed til de fremtidige aktiviteter i de allerede eksisterende sager, og ikke kan planlægge forberedende aktiviteter i forbindelse med budgetgennemførelsen, før budgetvedtagelsesprocessen er afsluttet;

17. gentager sit synspunkt om, at manglen på en midtvejsramme for EPPO's ressourcer, både med hensyn til budget og personale, på et tidspunkt hvor aktiviteterne skal forøges hurtigt, og hvor der skal etableres et administrativt fundament, begrænser de muligheder, der burde stilles til rådighed for at opnå størst mulig fleksibilitet i udviklingen af en organisatorisk infrastruktur for et projekt, der er så innovativt som EPPO;

18. er bevidst om, at EPPO har bestræbt sig på at samarbejde og koordinere med medlemsstaterne om, hvordan svig, der påvirker genopretnings- og resiliensfaciliteten, bør indberettes til EPPO og håndteres på efterforskningsniveau og i løbet af retsforfølgningsfasen, og om, hvordan EPPO kan gribe effektivt ind i den henseende; mener, at EPPO's deltagelse i efterforskning og retsforfølgning af tilfælde af svig, der påvirker midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, er afgørende for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; minder om, at EPPO er et uafhængigt EU-organ, og gentager sin opfordring til Kommissionen om at yde passende vejledning til EPPO om, hvordan det kan støtte og fremme indførelsen af afhjælpende foranstaltninger, som følger efter EPPO's uafhængige efterforskning og retsforfølgning af svig, som påvirker genopretnings- og resiliensfaciliteten, og til at holde budgetmyndigheden underrettet om, hvilke muligheder der findes;

Intern forvaltning, performance og intern kontrol

19. bemærker stigningen i indberetninger til EPPO om kriminalitet (3 318 i 2022 sammenlignet med 2 832 i 2021) og den deraf følgende stigning i igangværende efterforskninger (865 i 2022, med anslået skade for 9,9 mia. EUR, sammenlignet med 576 i 2021 med anslået skade for 5,4 mia. EUR); bemærker, at antallet af afsluttede sager (251 i 2022 sammenlignet med 57 i 2021) og antallet af tiltaler (87 i 2022 sammenlignet med 5 i 2021) sammen med de indefrysningskendelser, som EPPO fremskaffede, beløb sig til 359,1 mio. EUR alene i 2022 (i forhold til de 516 mio. EUR, der blev rejst krav om); bemærker, at der i 2022 blev afsluttet 20 sager ved Domstolen, og anser det for vigtigt, at EPPO systematisk rapporterer om opfølgningen på disse sager for så vidt angår de vedtagne finansielle foranstaltninger (konfiskation og/eller inddrivelse) for at give en klarere forståelse af virkningen af EPPO's indsats; opfordrer Kommissionen til at undersøge de mest hensigtsmæssige muligheder for at bistå EPPO med overvågnings- og opfølgningsaktiviteter på en sådan måde, at EPPO's ressourcer ikke omdirigeres fra dets efterforsknings- og retsforfølgningsopgaver; tilskynder EPPO til, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt, at indgå i et bedre samarbejde med andre dele af strukturen for bekæmpelse af svig, såsom Eurojust og Europol, eller til — via OLAF — at gøre brug af koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig (AFCOS), som er oprettet i medlemsstaterne;

20. opfordrer EPPO til at indføre et system til overvågning af effektivitetsgevinster, tids- og omkostningsbesparelser og ser med tilfredshed på indførelsen af et kvalitetsstyringssystem for at optimere centrale processer og opnå en øget organisatorisk performance, servicekvalitet og omkostningseffektivitet; forstår, at nogle procedurer er blevet omlagt for at mindske unødvendige administrative byrder og afskedigelser;

21. forstår, at EPPO anvender en risikobaseret tilgang i alle sine aktiviteter med fokus på at identificere højrisikoområder; glæder sig over vedtagelsen af EPPO's politik for det administrative interne kontrolmiljø og anmoder EPPO's ledelse om at føre tilsyn med den faktiske gennemførelse af de 17 principper for intern kontrol for at kontrollere, at de løbende tilpasses EPPO's udviklingsforløb mod organisatorisk modenhed; påskønner i den forbindelse den vurdering, som er foretaget for nylig, og som har resulteret i en køreplan for gennemførelsen med fokus på de konstaterede mangler; påpeger, at det er blevet fastslået, at de vigtigste tilbageværende højrisikoområder har rod i mangel på ressourcer (hvor EPPO er tvunget til at vælge mellem aktiviteter, der er lige vigtige for opfyldelsen af dets mandat, eller hvor der ikke er rimelig sikkerhed for, at alle de administrative standarder kan overholdes);

22. glæder sig over vedtagelsen af centrale resultatindikatorer (KPI'er) for både operationelle og administrative aktiviteter i tilknytning til det årlige og flerårige arbejdsprogram; bemærker, at de vigtigste KPI'er for operationelle aktiviteter ikke indeholder nogen specifik henvisning til de inddrevne beløb fra Unionens budget, hvis sikring i sidste ende udgør eksistensberettigelsen af den struktur for bekæmpelse af svig, som EPPO er en vigtig komponent af; anmoder EPPO om at vedtage indikatorer, der er knyttet til opfyldelsen af denne vigtige opgave;

23. påskønner EPPO-kollegiets vedtagelse i 2022 af den interne revisionsfunktions charter for intern revision og den risikobaserede revisionsplan, der fastlægger prioriteterne for den interne revision for 2022-2024; tilskynder Den Interne Revisionstjeneste (IAS) og den interne revisionsfunktion (IAC) til at koordinere deres indsats med henblik på at rådgive og bistå EPPO i forbindelse med etableringen af dets vigtigste centrale processer og opfyldelsen af dets mål;

24. opfordrer til et bedre system til at overvåge resultater og følge den finansielle virkning af EPPO's arbejde; bemærker, at der er behov for mere aggregerede data om sager for bedre at kunne indkredse svigmønstre; tilskynder til fortsat koordinering med Europol på dette område;

25. bemærker, at EPPO sigter mod at opnå fuld overholdelse af Unionens standarder for offentlig forvaltning, og minder om, at vedtagelsen af en omfattende forretningskontinuitetsplan er blandt disse grundlæggende krav;

Menneskelige ressourcer, ligestilling og personalets trivsel

26. bemærker den stigende tendens i antallet af ansatte, som voksede fra 58 i 2020 til 122 i 2021 og til 217 ved udgangen af 2022; er vidende om, at EPPO i 2022 anmodede om 171 midlertidigt ansatte, 48 kontraktansatte og 29 udstationerede nationale eksperter, hvilket svarer til i alt 248 stillinger (sammenlignet med situationen i 2021 med 95 midlertidigt ansatte, 35 kontraktansatte og 0 udstationerede nationale eksperter til i alt 130 stillinger); bemærker, at budgetmyndigheden godkendte 100 % af de ønskede stillinger;

27. påpeger, at EPPO's bestræbelser på at rekruttere et tilstrækkeligt antal kvalificerede medarbejdere ved hjælp af hurtige procedurer i 2022 resulterede i ansættelse af 85 vedtægtsomfattede medarbejdere i hovedkontoret og 22 delegerede anklagere i de nationale kontorer; bemærker, at da 217 af de 248 budgetterede stillinger var besat ved udgangen af 2022, faldt besættelsesgraden for stillinger besat med midlertidigt ansatte, kontraktansatte og udstationerede nationale eksperter til 87,5 % (sammenlignet med 94 % i 2021), mens besættelsesgraden for de europæiske delegerede anklagere steg til 82,1 % (med 115 ud af de 140 budgetterede stillinger) sammenlignet med 68 % i 2021 (hvor kun 95 ud af de 140 budgetterede stillinger var besat), hvilket bragte EPPO's samlede besættelsesgrad op på 85,56 % (sammenlignet med 81 % i 2021);

28. understreger, at EPPO under besøget hos EPPO i forbindelse med budgetkontrolmissionen til Luxembourg i 2023 gav udtryk for, at der er alvorligt behov for flere juridiske eksperter til at håndtere det store antal efterforskninger; bemærker, at der i 2022 var over 1 117 aktive efterforskninger (EPPO's 2022-statistik); anerkender, at Kommissionen allerede har været aktiv på dette område, men anmoder om, at behovet for yderligere kapacitet imødekommes, navnlig i betragtning af efterslæbet og yderligere sager vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten og vidtrækkende momssvig; påpeger, at Kommissionen kan have undervurderet behov og kapaciteter; anerkender, at GD Budget og Kommissionen hidtil har imødekommet EPPO's anmodninger;

29. forstår, at de administrative og centrale støttefunktioner forventes at vokse i takt med det større antal operationelle medarbejdere, og at det også vil være afgørende med yderligere rekruttering inden for digitale tjenester og sikkerhedstjenester; påskønner, at de yderligere operationelle behov er medtaget i EPPO's enhedsprogrammeringsdokument for 2024-2026 og budgetanmodningen for 2024;

30. er klar over, at det luxembourgske arbejdsmarked er meget konkurrencepræget, og at de vilkår, som EU-forvaltningen tilbyder, hverken er attraktive i forhold til det lokale arbejdsmarked (som er genstand for forskellige lønindekseringer i årets løb) og heller ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til de høje leveomkostninger (navnlig på boligområdet); forstår, at denne vanskelige situation er endnu mere akut, når det drejer sig om praktikanter og kontraktansatte, og at kontraktansættelser derfor gradvist er ved at blive udfaset til fordel for stillinger som midlertidigt ansat, da de nyder godt af en gunstigere kontrakt; bemærker, at tiltrækning og fastholdelse af personale er blevet endnu vanskeligere i 2022 på grund af inflationsraten og de øgede leveomkostninger, og at kompensationstallene ikke har samme positive virkning som uden for EU-forvaltningen, hvor de nationale lønindekseringer har opretholdt beskyttelsen af borgernes købekraft;

31. bemærker, at EPPO er blevet gjort mindre attraktivt end de fire andre EU-institutioner, der arbejder i Luxembourg, eftersom det ikke kan tilbyde en vej til at blive EU-tjenestemand; fremhæver, at EPPO er nødt til at tilbyde attraktive lønninger til kontraktansatte og midlertidigt ansatte, som er konkurrencedygtige i forhold til det, der tilbydes i den private sektor, herunder i juridiske tjenester og IT-tjenester, med henblik på at tiltrække det bedste og mest strålende talent med international erfaring; fremhæver, at det kan være nødvendigt at justere de nuværende lønninger og budgettet for at afspejle dette;

32. bemærker, at der ved udgangen af 2022 generelt er en passende geografisk balance og kønsbalance på tværs af de 217 ansatte (med 122 mænd og 95 kvinder); glæder sig over, at nationalitetsfordelingen blandt EPPO's medarbejdere konstant overvåges af rekrutteringsmedarbejderne med henblik på at sikre balance, navnlig i lyset af den ulige fordeling af nationaliteter blandt ansøgerne; bemærker imidlertid, at kønsfordelingen i topleder- og mellemlederstillinger (fire til én) stadig ikke er optimal, og gentager, at dette aspekt bør forbedres inden for rammerne af den generelle mangfoldighedsstrategi, herunder en passende tilskyndelse til personer med handicap om at ansøge; gentager sin anmodning til EPPO om hurtigst muligt at vedtage dets charter om mangfoldighed og inklusion i betragtning af det seneste års personaleforøgelse;

33. bemærker, at 275 ud af 332 ansatte (82,83 % sammenlignet med 186 ansatte, dvs. 86 %, i 2021) ved udgangen af 2022 var deployeret til aktiviteter i forbindelse med efterforskninger (midlertidigt ansatte, kontraktansatte, udstationerede nationale eksperter og europæiske delegerede anklagere), mens 57 ansatte beskæftigede sig med administrative støtte- og kontrolfunktioner (17,17 %), og 9 efterforskningstillinger stod ubesatte;

34. bemærker, at udnævnelsen af europæiske delegerede anklagere er et fælles ansvar for EPPO og medlemsstaterne; understreger, at udnævnelsesproceduren altid skal være i overensstemmelse med artikel 17 i Rådets forordning (EU) 2017/1939 og med princippet om national procesautonomi;

35. glæder sig over det øgede antal europæiske delegerede anklagere, der blev rekrutteret i en række medlemsstater; er bevidst om, at deltagelsen af kvalificerede kandidater kunne styrkes, og at udnævnelsesprocessen kunne være mere selektiv, hvis der indførtes et klart karriereperspektiv og en mere gunstig forvaltningsmæssig disciplin med hensyn til socialsikring og sygesikring; mener, at etableringen af en særstatus for de europæiske delegerede anklagere, som karakteren af deres retslige funktion tilsiger, ville gøre disse stillinger mere attraktive; opfordrer EPPO og Kommissionen til at undersøge alle mulige løsninger for at styrke deres dialog med henblik på at opnå dette resultat, i betragtning af de fordele dette ville medføre med hensyn til kompetencer og operationel effektivitet; gentager, at denne situation yderligere understøtter opfordringen til en revision af forordning (EU) 2017/1939 og EPPO's status;

36. bemærker, at EPPO stadig anvender eksterne tjenesteydere, der arbejder på stedet (39 medarbejdere i 2022); er klar over, at EPPO igen i 2022 var nødt til at anvende vikarer til at foretage finansielle transaktioner, hvilket er i strid med dets egne finansielle regler; forstår, at denne beslutning, som blev meldt åbent ud, var dikteret af nødvendigheden af at bruge det vedtægtsomfattede personale, der var til rådighed, i roller knyttet til efterforskning og retsforfølgning; bemærker imidlertid, at EPPO er ophørt med at forlade sig på vikarer til at gennemføre finansielle transaktioner, efter at det har fået øget personalekapacitet;

37. bemærker de øgede omkostninger til uddannelseskurser i 2022 og forstår, at dette førte til en mere intensiv brug af EU Learn-platformen, hvortil omkostningerne næsten blev fordoblet;

38. fremhæver, at der i øjeblikket er to regelsæt, der definerer fleksible arbejdsordninger og telearbejdsordningen, idet EPPO-kollegiets afgørelse om arbejdstid, som blev vedtaget i oktober 2021, kun finder anvendelse på anklagerne og den administrative direktør, og EPPO-kollegiets afgørelse, som blev vedtaget i december 2022, finder anvendelse på det øvrige personale; understreger, at begge afgørelser er gældende og anvendes samtidigt på de respektive medarbejdere;

39. forstår, at den første afgørelse er mere restriktiv, og at den tilpasser arbejdstiden og de dermed forbundne muligheder for ledelsesniveauerne efter EPPO's behov for at sikre konsekvens og kontinuitet i beslutningsprocesserne, mens den anden har til formål at optimere balancen mellem arbejdsliv og privatliv; bemærker, at der anvendes en lignende sondring for så vidt angår telearbejdsordningen, hvor ledelsen har ret til at udføre telearbejde i højst 60 dage pr. kalenderår, mens det øvrige personale kan vælge at telearbejde mellem 20 % og 60 % af den ugentlige arbejdstid; bemærker, at begge personalegrupper kan telearbejde fra udlandet op til maksimalt 10 arbejdsdage; tilskynder EPPO til at høre sit personale ved at iværksætte en undersøgelse for at kontrollere tilfredshedsniveauet og høre personaleudvalget om eventuelle yderligere afgørelser, der skal træffes på dette område;

40. bemærker, at der ikke er indberettet nogen tilfælde af udbrændthed eller chikane, og at antallet af langtidssygemeldinger er meget begrænset; glæder sig over vedtagelsen af en struktureret procedure for indberetning af tilfælde af chikane fra den europæiske chefanklager og de europæiske anklagere samt bekendtgørelsen heraf for hele personalet;

41. glæder sig over, at personalets trivsel vil udgøre en central dimension i den bredere anvendelse af HR-rammen, og at EPPO vil afsætte en stigende mængde ressourcer til personalets trivsel; tilskynder kraftigt EPPO til at harmonisere sine nuværende og fremtidige politikker om inklusion, chikane og ligestilling og til regelmæssigt at iværksætte undersøgelser blandt sine medarbejdere ved om muligt ved at fremme peerevaluering med andre dele af strukturen for bekæmpelse af svig (Eurojust, OLAF osv.) og til generelt at tilskynde til mangfoldighed for at gøre arbejdspladsen mere attraktiv for kandidater med særlige behov;

42. bemærker, at der ikke blev rekrutteret nogen praktikanter i 2022, men at det forberedende arbejde med at fastlægge betingelserne for de fremtidige HR-forvaltningskomponenter indbefattede praktikophold; giver sin tilslutning til forslaget om og gennemførelsen af et pilotprogram for praktikophold i begyndelsen af 2023, hvis resultater i øjeblikket er ved at blive gennemgået med henblik på at gennemføre et praktikprogram fra 2024; understreger, at de udfordringer, der følger af leveomkostningerne i Luxembourg, udgør en betydelig hindring for potentielle praktikanter; forfægter, at praktikophold bør være aflønnet for at være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets beslutning af 14. juni 2023 om praktikophold af høj kvalitet i Unionen (2020/2005(INL)), hvori der slås til lyd for, at alle praktikanter i Europa aflønnes;

Etiske rammer og gennemsigtighed

43. bemærker, at EPPO's adfærdskodeks skitserer de forventede adfærdsstandarder for ansatte på alle niveauer, og at de etiske beslutningsprocesser i løbet af 2022 blev styrket gennem indførelsen af specifikke retningslinjer for, hvordan man håndterer etiske dilemmaer og træffer etiske beslutninger om eksterne aktiviteter og modtagelse af gaver og gæstfrihed;

44. bemærker, at der afholdes regelmæssige uddannelseskurser (to gange om måneden) for EPPO's personale om EPPO's etiske rammer, adfærdskodeksen for god forvaltningsskik og strategien for bekæmpelse af svig, og at der i 2022 blev lanceret et særligt afsnit på EPPO's intranet om de etiske rammer; bemærker i den forbindelse, at personalets nuværende deltagelse i bevidstgørelseskurserne synes at være begrænset (i alt 69 medarbejdere deltog i uddannelseskurser i 2022); anmoder EPPO om at se på implementerbare muligheder for at øge deltagelsen; beklager, at der endnu ikke er iværksat en undersøgelse med henblik på at vurdere personalets bevidsthed om etiske spørgsmål, og opfordrer EPPO til at intensivere sin dialog med personalet gennem undersøgelser og fremme personalets deltagelse i regelmæssige fællesmøder;

45. bemærker, at der ikke blev opdaget nogen reelle tilfælde af interessekonflikter i 2022; glæder sig over den politik vedrørende interessekonflikter, der i øjeblikket er ved at blive udarbejdet; bemærker, at der er fastsat særlige regler om interessekonflikter for medlemmerne af EPPO's kollegium, de europæiske delegerede anklagere og medarbejderne i den operationelle enhed; bemærker, at en kodeks af faglige standarder for EPPO-personale med ansvar for budgetgennemførelsen og chartret for opgaver og ansvarsområder for de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede fastsætter de regler, der finder anvendelse i situationer med mulige interessekonflikter; bemærker imidlertid, at EPPO ganske vist overholder den generelle bestemmelse i artikel 16 i personalevedtægten, men ikke har vedtaget en målrettet politik vedrørende svingdørssituationer; opfordrer EPPO til at vedtage en sådan politik;

46. bemærker, at EPPO's ansvarlige for intern kontrol i 2022 foretog en gennemgang af handlingsplanen for EPPO's strategi for bekæmpelse af svig 2021-2022, hvorefter der den 1. marts 2023 blev vedtaget en ajourført udgave (strategien for bekæmpelse af svig 2023-2025), som var rettet mod de mangler og nye risici, der blev konstateret i løbet af det første gennemførelsesår;

47. understreger, at den særlige procedure for whistleblowing og modvirkning af repressalier endnu ikke er formaliseret, men er under udvikling i 2023, og at EPPO's finansielle regler for nuværende giver instrukser om de skridt, der skal foretages af en ansat eller en anden embedsmand, herunder nationale eksperter, der er udstationeret ved EPPO; understreger, at politikken vedrørende whistleblowing og imødegåelse af repressalier bør formaliseres så hurtigt som muligt for at sikre en tryg og beskyttet arbejdsplads; opfordrer indtrængende til, at en sådan mekanisme planlægges og struktureres omhyggeligt med henblik på at sondre mellem ægte whistleblowere og dem, der fremsætter falske beskyldninger, og hævder desuden, at der bør indbygges beskyttelse for dem, der uretmæssigt udsættes for beskyldninger eller ærekrænkelse, og tilskynder til udvikling af standarder, som svarer til andre EU-institutioners i denne henseende;

Digitalisering, cybersikkerhed og databeskyttelse

48. forstår, at Kommissionen via sit Generaldirektorat for Informationsteknologi (nu omdøbt til Digitale Tjenester) ikke vil være i stand til at levere digitale arbejdspladstjenester til EPPO efter medio 2024 på grund af en ændring i Kommissionens IT-systemer og en IT-politik, der begrænser leveringen af digitale arbejdspladstjenester til kun at omfatte Kommissionens tjenestegrene; bemærker, at EPPO's indledende tilgang har været at prioritere ressourcer til etablering og drift af strengt nødvendige digitale tjenester knyttet til dets operationelle aktiviteter, f.eks. dets sagsforvaltningssystem, idet det anerkendes, at EPPO's digitale tjenester, som i det mindste delvist afviger fra Kommissionens, ville have krævet en skræddersyet tilgang på mellemlang sigt; bemærker, at Kommissionens hensigt om at afbryde tjenesten kan skabe et yderligere problem for EPPO's organisation i den afgørende fase, hvor det konsoliderer sin oprettelse; opfordrer Kommissionen til at facilitere EPPO's overgang til et tilfredsstillende niveau af digital autonomi i dets centrale tjenester;

49. opfordrer indtrængende til, at Kommissionens IT-tjeneste ikke afbrydes, før EPPO har et pålideligt IT-system, for at undgå tab af data, navnlig om sagsakter; understreger, at der er behov for klar kommunikation og operationel koordinering om dette på højeste niveau mellem Kommissionen og EPPO; understreger, at en gnidningsløs og ubrudt overgang mellem systemer er meget afgørende for kontinuiteten i arbejdsgangen, dataenes pålidelighed og funktionsdygtige operationelle strukturer;

50. bemærker, at EPPO møder hindringer i forbindelse med behandlingen af ikkedigitaliserede dokumenter, der er indsamlet af nationale myndigheder og private parter i forbindelse med efterforskninger; opfordrer medlemsstaterne til at digitalisere deres dokumenter og procedurer for at give EPPO mulighed for at være mere omkostningseffektivt;

51. forstår, at den nuværende udfordring med hensyn til digitalisering er at forbedre automatiserede søgninger og opgaver med henblik på at øge EPPO's sagsforvaltningssystems performance og anvendelighed, hvilket er afgørende for at give EPPO et »helikoptersyn« på de kriminelle netværk og finde frem til forbindelser mellem sager; bemærker, at en reduktion af outsourcing og styrkelse af sikkerheden er af afgørende betydning for et effektivt modsvar på øgede fysiske trusler og cybertrusler mod EPPO's hovedkontor og decentrale kontorer;

52. bemærker det øgede budget, der blev investeret i IT-projekter i 2022 (11,3 mio. EUR i forhold til 6,1 mio. EUR i perioden med finansiel selvstændighed i 2021); påskønner navnlig den bevågenhed, der er på oprettelsen og gennemførelsen af EPPO's sagsforvaltningssystem (CMS), som forventes at skabe mulighed for interoperabilitet med 22 medlemsstater; forstår, at de eksisterende værktøjers effektivitet med hensyn til interoperabilitet ikke er optimal, og at kun vedtagelsen af minimumsaftaler om fælles dataudveksling og retslige interoperabilitetsværktøjer vil muliggøre en effektiv udveksling af oplysninger og samarbejde via de forskellige platforme, der anvendes af de forskellige medlemsstater; tilskynder EPPO til at gå videre med koordineringen med medlemsstaterne og samarbejdet med de relevante institutioner, organer, kontorer og agenturer med henblik på at udvikle en fælles udvekslingsmodel i modsætning til den nuværende situation, hvor »hit-no-hit« er baseret på bilaterale modeller;

53. fremhæver den øgede trussel mod EPPO's IT-strukturelle integritet som følge af aggressiviteten i den organiserede kriminalitet, som EPPO bekæmper, og som resulterer i behovet for at øge den fysiske og digitale sikkerhed; bakker op om EPPO's intention om at opbygge sin egen cybersikkerhedskapacitet for at supplere og samarbejde med tjenesterne i CERT-EU og GD DIGIT; bakker EPPO op i dets anmodning om, at der afsættes yderligere ressourcer til beskyttelse af dets cybersikkerhed; opfordrer EPPO's personale til aktivt at give udtryk for behovet for yderligere cybersikkerhedsinfrastruktur eller uddannelse i cybersikkerhed, både inden for organisationen og over for Parlamentet og Kommissionen gennem de relevante kanaler;

54. ser med tilfredshed på EPPO's udvikling af dets eget sagsforvaltningsøkosystem, hvis komponenter alle hostes i EPPO's datacenter og forvaltes af EPPO's personale, hvilket garanterer EPPO's kontrol med, opbevaring og ejerskab af de systemer og data, der behandles;

55. anerkender EPPO's behov for tidssvarende udstyr, cybersikkerhed og IT-systemer til håndtering af stadig mere komplicerede forbrydelser, som ofte involverer digitale elementer; noterer sig EPPO's redegørelse under budgetkontrolmissionen i Luxembourg i oktober 2023 om den konstante stigning i antallet af forbrydelser, der involverer digitale elementer, herunder svindel med kryptovaluta;

56. opfordrer Kommissionens GD for Digitale Tjenester og EPPO til at oprette let genkendelige e-mailadresser til EPPO, som ikke er vildledende, da den nuværende »ext.ec«-endelse på e-mailadresserne kan være forvirrende for personalet i andre institutioner og for ekstern kommunikation, da denne endelse normalt kun gives til eksterne konsulenter, og undergraver legitimiteten af EPPO's medarbejdere, der bruger e-mailadressen;

57. opfordrer EPPO's tjenestegrene og de europæiske delegerede anklagere til at fortsætte deres arbejde på en koordineret måde og til at sikre effektivt tilsyn med behandlingen af de data, de indsamler, og samtidig sikre respekten for enkeltpersoners databeskyttelsesrettigheder;

Bygninger og sikkerhed

58. glæder sig over underskrivelsen af lejeaftalen med de luxembourgske myndigheder om anvendelsen af den bygning, der i øjeblikket huser EPPO's hovedkvarter (TOB-bygningen), og formaliseringen af, at EPPO's nuværende kontorer stilles gratis til rådighed frem til den 31. december 2029; forstår, at denne aftale kan forlænges stiltiende på årsbasis, medmindre den opsiges af en af parterne med tolv måneders varsel; bemærker, at EPPO betaler et servicegebyr på 716 724 EUR om året og engangsomkostninger til yderligere sikkerhed og andre ekstra faciliteter, som EPPO har anmodet om; påpeger, at der i 2022 blev påbegyndt renovering af yderligere to etager i TOB, som skal benyttes af EPPO og tilpasses karakteren af EPPO's arbejde, som ikke er helt kompatibelt med storrumskontorer og hot-desking;

59. understreger, at EPPO med hensyn til den fysiske sikkerhed har indført sikkerhedsforanstaltninger, udstyr og processer til at imødegå trusler mod dets lokaler, aktiver og personale; påpeger, at en række politikker, procedurer og retningslinjer også støtter indførelsen af fysiske sikkerhedsforanstaltninger; påskønner i den forbindelse gennemførelsen i 2022 af en risikovurdering af den fysiske sikkerhed for at finde frem til mangler og afhjælpe dem; er bekendt med, at EPPO i juni 2023 anmodede om yderligere 21 stillinger for at styrke sin sikkerhedskapacitet, gentager, at dette behov for sikkerhed blev understreget yderligere af EPPO's medarbejdere under budgetkontrolmissionen i Luxembourg i oktober 2023, og at denne anmodning blev imødekommet i november 2023 med et ændringsbudget, der omfattede 8 stillinger, mens de resterende 13 stillinger vil blive indarbejdet i budgettet for 2024; understreger, at det er nødvendigt, at EPPO fortsat har en tilstrækkelig andel af budgettet afsat til sikkerhedsforanstaltninger og sikkerhedspersonale for bedre at kunne beskytte alt sit personale, navnlig i betragtning af den fortrolige karakter af efterforskninger af sager om svig på højt niveau, hvor der er mange penge på spil; opfordrer indtrængende til, at anklagere og personale får fuldt ud tilstrækkelig beskyttelse med henblik på at kunne udføre deres arbejde i fuldt omfang uden trusler om fysisk eller psykisk vold og uden påvirkning eller pression udefra;

Miljø og bæredygtighed

60. er bekendt med, at EPPO — eftersom det har hovedkvarter i Luxembourg, og de relevante tjenester leveres af de nationale myndigheder, som også er ansvarlige for investeringer i bæredygtighed og energimæssig ydeevne — ikke har deltaget i nogen specifikke foranstaltninger vedrørende vedvarende energi såsom installation af solpaneler, EMAS-regler og CO_2-kompensation;

61. forstår, at TOB-bygningen ligger tæt på offentlig transport, og anmoder EPPO om at bygge videre på den nuværende situation og indføre en strategi for bæredygtig mobilitet for sit personale;

Interinstitutionelt samarbejde

62. roser EPPO's bestræbelser på at indgå i intensivt samarbejde og koordinering med partnere og interessenter og mener, at EPPO's rolle som den vigtigste operationelle komponent i strukturen for bekæmpelse af svig indebærer løbende bestræbelser på kommunikation og koordinering med de forskellige partnere, hvis indsatser er udformet, så de gensidigt supplerer hinanden;

63. noterer sig, at EPPO anførte, at 103 af de 3 318 indberetninger om kriminalitet, som det modtog i 2022, var fra EU-institutioner og -organer (55 fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, ni fra Kommissionen, otte fra Eurojust, tre fra Revisionsretten, 16 fra Den Europæiske Centralbank og én fra Parlamentet); værdsætter det effektive interinstitutionelle samarbejde mellem EPPO og de pågældende institutioner i den henseende;

64. peger på betydningen af den operationelle koordinering og samarbejdet mellem EPPO og OLAF, navnlig med hensyn til iværksættelsen af supplerende OLAF-undersøgelser og administrative undersøgelser til støtte for EPPO; opfordrer de to kontorer til at gøre yderligere fremskridt i deres dialog for at styrke deres samarbejde i betragtning af de fordele, det vil medføre med hensyn til fornuftig udnyttelse af de disponible ressourcer; opfordrer endvidere EPPO og OLAF til at undgå overlapninger og dobbeltarbejde og tilskynder til oprigtigt, gensidigt og synergistisk samarbejde i forbindelse med udøvelsen af deres mandat med henblik på at maksimere effektiviteten af deres foranstaltninger;

65. understreger, at de underretninger fra EPPO til Kommissionen, der er omhandlet i artikel 103, stk. 2, i forordning (EU) 2017/1939, udgør et innovativt redskab til beskyttelse af Unionens budget; bemærker, at ingen af parterne har givet feedback i denne konkrete henseende, hvilket forhindrer EU-lovgiverne i at nå frem til en samlet forståelse af de underliggende problemer; glæder sig over EPPO's og Kommissionens bestræbelser på at forbedre den interne mekanisme, der sikrer fremsendelse af sådanne underretninger, og understreger, at den arbejdsgruppe, der for nylig er nedsat med Kommissionen, bør sikre, at EPPO-underretninger med henblik på administrativ inddrivelse, jf. artikel 103, stk. 2, litra c), behørigt og reelt sætter Kommissionen i stand til at maksimere inddrivelsen til Unionens budget, samtidig med at fortroligheden og den korrekte gennemførelse af efterforskningsforanstaltningerne overholdes; insisterer på, at de årlige møder om gennemførelsen af samarbejdsaftalen mellem Kommissionen og EPPO bør have fokus på koordinering af vedtagelsen af beskyttende og korrigerende foranstaltninger med henblik på at beskytte Unionens budget; opfordrer EPPO til at rådgive de delegerede anklagere i medlemsstaterne i deres bestræbelser på at støtte Kommissionens foranstaltninger for at beskytte Unionens budget; anmoder endnu en gang både EPPO og Kommissionen om at afrapportere om dette specifikke emne;

66. bemærker, at der er indgået samarbejdsordninger og -aftaler mellem EPPO og dets vigtigste partnere: Europol, Eurojust, OLAF, Kommissionen, Revisionsretten og EIB-Gruppen inden for områderne forebyggelse, afsløring, analyse og indgreb; forstår, at EPPO opbygger en intern kapacitet til at støtte sit arbejde med analyse af de enkelte sager; tilskynder EPPO og dets partnere til at styrke deres samarbejde for at bygge videre på det sæt af kompetencer og erfaringer, der allerede er afprøvet, for at undgå dobbeltarbejde og tab af fokus på kernen i mandatet for hver komponent i strukturen for bekæmpelse af svig og for at optimere anvendelsen af de disponible ressourcer;

67. tilskynder i betragtning af det store antal aktive sager, der involverer midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, EPPO til at underrette Kommissionen om en stigning i antallet af aktive sager under genopretnings- og resiliensfaciliteten og tilskynder EPPO til også at underrette Kommissionen, navnlig taskforcen for genopretning og resiliens, om eventuelle tilsyns- eller kontrolhuller eller svigmønstre i aktive sager under genopretnings- og resiliensfaciliteten, således at Kommissionen kan opdatere instrumenter og mekanismer i resultatovervågningen og kommunikationsmangler med medlemsstaterne for at undgå fremtidig svig; minder alle aktører om, at midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten er EU-midler og ikke nationale midler og hører under EPPO's jurisdiktion;

68. forstår, at forhandlingerne med Parlamentet om ajourføring af samarbejdsordningerne stadig er i gang; mener, at denne situation kan give mulighed for at undersøge nye muligheder for kommunikation og samarbejde mellem EPPO og de kompetente parlamentariske udvalg;

69. beklager den utilstrækkelige påskønnelse, EPPO har vist i forbindelse med behandlingen af anmodninger til Parlamentet om immunitetsophævelser i 2022;

70. påpeger, at EPPO blev oprettet for nylig, men opfordrer det ikke desto mindre til i de officielle forbindelser, som det er forpligtet til at udvikle med nationale institutioner og EU-institutioner, at sætte sig ind i de forskellige procedurer, som disse gennemfører, og til at overholde dem, men være påpasselig med ikke at undergrave EPPO's status og opgaver;

71. bemærker, at EPPO i 2022 havde undertegnet 20 serviceleveranceaftaler eller aftalememoranda med andre EU-institutioner og -organer, og at dette gjorde det muligt at maksimere budgetbesparelserne fra de eksisterende kontraktlige instrumenter i overensstemmelse med principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning;

72. understreger vigtigheden af at gå i frugtbar dialog med ikkedeltagende medlemsstater med henblik på at nå frem til effektive samarbejdsordninger med dem; bemærker, at de fem ikkedeltagende medlemsstater i 2022 var involveret i 86 EPPO-efterforskninger (sammenlignet med 48 efterforskninger i 2021);

73. bemærker, at samarbejdet, der er baseret på de relevante EU-retsakter om retligt samarbejde i straffesager, fungerer gnidningsløst med Danmark, Ungarn og Sverige, om end i et andet tempo end med de deltagende lande; bemærker, at samarbejdsordningen med Polen er blevet færdiggjort på teknisk plan, men at den ikke blev undertegnet i 2022, fordi ændringerne af den polske strafferetsplejelov (anerkendelse af EPPO som kompetent myndighed for de relevante EU-instrumenter om retligt samarbejde i straffesager) først trådte i kraft den 27. december 2022; bemærker, at dette også resulterede i, at EPPO i overensstemmelse med forordningen om konditionalitet rapporterede til Kommissionen om Polens systematiske undladelse af at samarbejde i 2021 og 2022 og den direkte negative indvirkning heraf på EPPO's evne til at beskytte Unionens budget gennem strafferetlig efterforskning og retsforfølgning; bifalder derfor kraftigt igangsættelsen af processen med at tiltræde EPPO efter ansøgninger indgivet af den nye polske regering i december 2023 og af Sverige, som bebudet i januar 2024, og er overbevist om, at Sveriges og Polens tiltrædelse af EPPO vil styrke den overordnede beskyttelse af Unionens finansielle interesser;

74. beklager, at de irske myndigheder i 2022 nægtede at samarbejde med EPPO og at efterkomme flere anmodninger om gensidig retshjælp fra de europæiske delegerede anklagere under henvisning til manglende retsgrundlag; bemærker også, at dette førte til, at EPPO indberettede denne situation til Kommissionen i overensstemmelse med forordningen om konditionalitet; glæder sig imidlertid over de irske myndigheders nylige beslutning om at ændre deres nationale lovgivning, således at den retlige ramme for gensidig retlig bistand til EPPO tilvejebringes;

75. gentager, at det manglende samarbejde med EPPO fra nogen af medlemsstaternes side, hvad enten de deltager i det forstærkede samarbejde eller ej, risikerer at skabe nicher af immunitet og privilegier, der i bedste fald gør forsvaret af Unionens finansielle interesser uensartet og ineffektivt; opfordrer Kommissionen og de berørte medlemsstater til at gøre enhver mulig indsats for at integrere det nuværende scenarie med de få, men stadig meget vigtige manglende komponenter og fremme udvidelsen af deltagelsen i EPPO for de øvrige ikkedeltagende medlemsstater på en sådan måde, at effektiviteten af beskyttelsen af Unionens og de nationale budgetter styrkes;

76. glæder sig over indgåelsen af flere samarbejdsordninger med myndigheder fra tredjelande, navnlig Ukraine, Albanien, Moldova, Montenegro, Georgien og Nordmakedonien;

Kommunikation

77. roser EPPO's bestræbelser på at forbedre den interne og eksterne kommunikation; er bevidst om, at den interne kommunikation er blevet forbedret for at styrke samarbejdet mellem enhederne og lette udvekslingen af oplysninger og bedste praksis; glæder sig over de intensive aktiviteter, der udføres via sociale netværksplatforme, og holder øje med tendenserne for at udnytte de muligheder, der ligger i gratis open source-selvhostede sociale netværksplatforme;

78. mener, at EPPO's bestræbelser på at formidle sine aktiviteter og øge bevidstheden blandt skatteyderne om omfanget af dets indsatser er meget vigtige; glæder sig i den forbindelse over stigningen i antallet af offentlige meddelelser og bestræbelserne på at øge synligheden af funktionen »Report A Crime« (Indberet en forbrydelse) på EPPO's websted; opfordrer EPPO til at kommunikere klart om sine resultater og konklusioner og finde en optimal balance mellem gennemsigtighed og offentlighedens interesse på den ene side og fortrolighed og korrekt gennemførelse af efterforskningen på den anden side; opfordrer EPPO til at sørge for en neutral kommunikation om sine aktiviteter og til at sikre, at der tages hånd om eventuelle tidligere konstaterede problemer på passende vis;

Virkningen af Ruslands angrebskrig mod Ukraine

79. forstår, at den øgede inflationsrate i 2022, der var en konsekvens af Ruslands aggression mod Ukraine, påvirkede EPPO's almindelige budgetgennemførelse (hvilket resulterede i en indeksering på 6,9 % af personalets vederlag og en generel stigning i priserne på indkøb af varer og tjenesteydelser);

80. fremhæver betydningen af EPPO's foranstaltninger, som har til formål at opretholde intensiv kommunikation og udveksling med de ukrainske myndigheder samt med de andre EU-partnere, der er involveret i at gennemføre udgifter og aktiviteter for at afsløre svig i Ukraine, med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser;

81. påskønner EPPO's indsats for at præcisere, at lovovertrædelser, som påvirker EU-midler, der er tildelt tredjelande, falder ind under dets jurisdiktion, selv om de begås helt eller delvist uden for de 22 deltagende medlemsstaters kombinerede områder, når den strafbare handling er begået af en statsborger i en deltagende medlemsstat eller af en EU-tjenestemand, eller hvis den strafbare handling finder sted i Belgien eller Luxembourg — der betragtes som hjemsteder for de EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, der er involveret i udgifterne til Unionens budget — og selv om de andre elementer, der udgør lovovertrædelsen, har fundet sted i Ukraine eller et andet tredjeland;

82. bemærker, at EPPO undertegnede to samarbejdsordninger med den ukrainske anklagemyndighed og det nationale kontor for bekæmpelse af korruption for at lette samarbejdet om efterforskninger på grundlag af Europarådets konvention fra 1959 om gensidig bistand i straffesager; bemærker, at der afholdes uddannelseskurser i EPPO's lokaler for ukrainske anklagere og efterforskere med henblik på at dele dets ekspertise i finansielle og komplekse efterforskninger, og at der har fundet regelmæssige møder sted på strategisk og operationelt plan siden undertegnelsen af samarbejdsordningerne;

83. glæder sig over, at EPPO's hovedkontor er parat til at aktivere en taskforce sammen med de ukrainske myndigheder for at koordinere efterforskninger; mener, at den eksisterende ramme og det partnerskab, der er etableret med de ukrainske myndigheder inden for rammerne af de fremtidige mekanismer under den ukrainske facilitet, vil understøtte efterforskning og retsforfølgning, og at det vil fremme et hurtigt og pålideligt samarbejde; opfordrer de berørte myndigheder til at vedtage en ny aftale om gensidig bistand i straffesager mellem Unionen og Ukraine for yderligere at styrke samarbejdet i forbindelse med facilitetsmekanismen, navnlig med hensyn til beslaglæggelse, konfiskation og inddrivelse af aktiver;

84. noterer sig ikke desto mindre den høje forekomst af korruption og svig i Ukraine, både før den nuværende krig og i dag, advarer om, at der bør træffes yderligere forholdsregler, når der samarbejdes om efterforskninger, med henblik på at beskytte personale og vidner, og bemærker f.eks., at EU-initiativet til bekæmpelse af korruption, som finansieres af Unionen, og som blev oprettet i 2017, af Revisionsretten i 2021 blev anset for at være ineffektivt til bekæmpelse af korruption; anerkender det ukrainske parlaments, Verkhovna Radas, bestræbelser på at samarbejde med Den Europæiske Union, og bemærker, at der er behov for en yderligere korruptionsbekæmpende indsats, for at det kan lykkes at nå målene om gennemsigtighed.